

NOORD-BRABANDER.

Donderdag 20 Februarij.

DICERE VERUM QUID VETAT
HORATIUS.

FRANKRIJK.

P A R I J S den 16den Februarij.

Berigten uit Baijonne van den 13 Februarij houden het volgende in. Rapporten uit Bilbao, uit eene Carlistische bron, melden dat het detachement, hetwelk uit de stad gegaan was om de in opstand zijnde officieren, te Barracaldo, te vervolgen, dezelve niet heeft kunnen bereiken, doch hetzelfde is met acht gevangenen onder Carlistische officieren, die te Saduple rustig leefden, terug gekomen. De gouverneur *Archevalo*, die veel gematigdheid in de uitoefening zijner functien aan den dag legt, heeft deze officieren naar hunne haardsteden terug gezonden, na hun eene halve maand soldij te hebben toegelegd.

Het gerucht liep te Sarragossa, dat Urbano in een gevecht met de Carlisten gesneuveld was.

— De *Gazette van Madrid* van den 9den maakt de volgende dépêches bij het ministerie van oorlog ontvangen bekend:

De brigadier, tweede kommandant van Valencia, meldt onder dagteekening van den 4den dat de kolonel don *Pascual Sanz* aan het hoofd van een detachement kavallerie en infanterie vertrokken zijnde om eene erkenning in de omstreken van Callado en Alpuente eene kleine schermutseling met de opstandelingen gehad heeft, in welke hij hun zeven gevangenen heeft gemaakt. De kapitein der vrij kompagnie van Turia, don *Melchior Clemente* heeft aan de opstandelingen 150 schapen, welke zij uit eene burgt hadden medegenomen, ontnomen.

De Kommandant van Biscajie meldt onder dagteekening van den 1sten Februarij, dat de opstandelingen, die slechts in klein getal meer zijn en in de bergen zich ophouden door den brigadier Don *Carlos de Audechaga* vervolgd worden, die hun weldra zal uitroosjen, vermits de bewoners van het land hunne pogingen met de zijne vereenigen, om den vrede, die de provincie geniet, niet te storen.

— De President *Boyer (Hatti)* heeft aan de beraadslagingen van den senaat en van de kamer der vertegenwoordigers een ontwerp van wet tot beteugeling van den negerhandel voorgesteld. Dit ontwerp is in eene wet van den Staat veranderd, welke de negerhandel met de zeeoverrij gelijk stelt en als zoodanig straft.

— Een brief uit Constantinopel van den 22 Januarij en door de *Algemeine Zeitung van Leipsick* bekend gemaakt, houdt in, dat na den terugkeer van Kiamil Pacha, de Porte op nieuw eene nota aan de ambassadeurs der Groot Mogendheden heeft gerigt, waarbij hun de door *Mehemet Ali* gedane antwoorden aan den turkschen gezant worden medegedeeld. De pacha zou verklaard hebben, dat hij met onverschilligheid de resultaten der Conferentien van Londen afwachte.

Dezelfde brief beweert stellig, dat lord *Potsomby* de laatste handelingen der Philothodoxen in Griekenland aan de Porte heeft bekend gemaakt.

— Berigten uit Smyrna van den 30sten Januarij melden, dat de Fransche vloot nog altijd te Ourlac op anker lag, met uitzondering van de schepen *de Montebello* en *de Diademe*, die zich sedert eenigen tijd op onze reede bevinden.

— Het *Journal du Havre* van den 4den Februarij meldt, dat geheel langs onmiddellijk weg, men het resultaat eener Fransche Expeditie naar de Sandwichsche eilanden vernomen had, waarvan de bijzonderheden ongetwijfeld eerlang zullen aankomen. De fregat, waarvan hier gesproken wordt, kan niet anders zijn dan de *Arctique*, Kommandant *Laplace*.

De verhaalde in den volgende brief, welke men in het *Journal du Commerce van New-York* vindt, wordt hevig aangevallen door het Amerikaanse dagblad, hetwelk hetzelfde noemt: *nieuwe Aaoh van de zijde der Franschen*, en vraagt of wij ons geloof door den degen willen vestigen en eene nieuwe Croisade be- ginnen?

Deze aanvallen niet wel overwogen, zegt het *Journal du Havre*, het geeft hier de godsdienst niet; het is de hoedanigheid der missionarissen niet, welke wij in hun beschouwen, het is hun karakter van franschman, dat wij willen doen eerbiedigen. Wij hebben

het recht en de kracht te vorderen, dat onze nationalen, in al de landen op denzelfden moet worden behandeld, als de meest gunstigste vreemdelingen; en het gouvernement van Sandwich, hetwelk zwak genoeg geweest is, om op aanstoting der engelschen, onze missionarissen geweldadiglijk te verdrijven en Frankrijk eene beleediging aan te doen, daar voor vorderen wij herstelling van der.

Wij vernemen door de brief *Joseph Peabody*, komende uit de Russische bezittingen van de noord-kust van Noord-Amerika en Californie, dat in Augustus laatstleden eene Fransche fregat de Sandwichsche eilanden heeft aangedaan, met het oogmerk om, hetzij herstel van eer, hetzij eene schadevergoeding van het Gouvernement der eilanden te verkrijgen, uithoofde hetzelfde in 1837 de Catholijke missionarissen verdreven had.

De fregats Kommandant vorderde: 1°. Het ter hand stellen aan boord van 20,000 dollars, die in handen van het Fransche Gouvernement als een onderpand van de goede trouw der Sandwichiers moeten verblijven; 2°. Een traktaat, waarbij de fransche producten vrij van regt verklaard worden. 3°. De vergunning voor de Catholijke missionarissen om op het eiland te verblijven en hunne evangelische missie aldaar voort te zetten.

De kommandant deed bovendien weten dat, indien men zijne vorderingen binnen de vier en twintig uren geen regt deed weder- varen, de fregat vuur op de stad Hololulij zoude geven en dat al de beschikkingen ten dien aanzien genomen waren. Voor het ver- strijken van dien tijd was het Traktaat getoekend en de 20,000 dol- lars waren aan boord van de fregat. Vele Catholijke missionarissen, die den uitslag der onderhandelingen afwachten, zijn onmiddellijk ontscheept en hebben reeds eene kapel begonnen.

BELGIE.

B R U S S E L den 17den Februarij.

De faculteit in de regien aan de Universteit van Bonn heeft aan Prins *Albert van Saxe Coburg*, die zijne studien aldaar gedaan heeft, het diploma van doctor in de rechtsgeleerdheid verleend, be- tuigende deszelfs eerbied en deel, welke dezelve in de hooge be- stemming van Z. K. H. stelt. Het diploma is in prachtige gouden letteren gedrukt.

— Men herrinnert zich dat, tijdens de besmettelijke ziekte, wel- ke in den jaer 1828 Groningen verwoeste, vele belgische genees- heeren zich naar die plaatsen begaven en door ijver en toegenegen- heid zich onderscheiden.

Het hollandsche gouvernement heeft aan dat van Belgie de me- dailles doen ter hand stellen, bestemd om de menschlievende werk- zaamheden dier geneesheeren te beloonen.

— Men meldt uit Breslau van den 5den Februarij.

» Het pruisisch gouvernement zal beginnen met wederwraak te- gen Rusland te nemen. Het russisch gouvernement zich meester makende van de duitsche fondatien, behoorende tot de Catholijke poolsche kerken, neemt men in onze kerken denzelfden maatregel betrekkelijk de fondatien van poolschen oorsprong. Vooral zal Op- per-Silesie daarvan het meeste lijden, als hebbende talrijke en aan- zienlijke fondatien. Eene Circulaire van Mgr. den Prins Bisschop zal het voorspel dezer uitgetarde wederwraak zijn.

(Gazette Gen. van Leipsick.)

NEDERLANDEN.

S HERTOGENBOSCH, den 19den Februarij.

Naar men verneemt is de Regering voornemens, ten gevolge der in de Afdeelingen van de Tweede kamer der Staten-Generaal gemaakte bedenkingen, ten aanzien van het ontwerp van wet tot weder invoering eener belasting op de runderen, paarden en scha- pen, ten behoeve van het fonds van den landbouw, onderscheiden wijzigingen in dat ontwerp aan de Vertegenwoordiging voor te dragen. Onder anderen zou de belasting niet van het achtal schapen, gelijk vroeger voorgesteld is, maar wel van het tiental schapen worden gehewen, en ook dan tien centen bedragen, zoo dat tegenlijk een cent voor ieder schap jaartijks geheven zal worden. Wijders zou nog voorgesteld worden te bepalen, dat er, ter goedmaking van de

kosten van beschrijving, ontvangloonen en kosten voor het onderhoud der kohieren en staten, boven de belasting zal worden geheven zeven ten honderd; dat zoo wel de kohieren en staten als alle andere stukken, bescheiden en declaraties, welke krachtens deze wet benodigd zullen zijn, geheel vrijgesteld worden van zegel- en registratie-regten; dat de gelden, uit de opbrengst dezer belasting voorspruitende, zullen worden geadministreerd, overeenkomstig de bepalingen, op 'slands comptabiliteit vastgesteld, en dat deze gelden, voor zooverre zij niet dadelijk tot nut van de veeteelt en den landbouw moeten worden gebruikt, op het grootboek der nationale schuld zullen worden ingeschreven, enz.

Zoo men verneemt, is door het veefonds over de jongste tien jaren, 1830 tot 1840, betaald voor 471 runderen, aan gewone ziekten gevallen, f 10,906. Daarentegen is over de jongste drie jaren, 1837 tot en met 1839, wegens 28,469 runderen, aan de veeziekte gestorven, f 678,089,85 betaald. Voor paarden is over de tien jaren 1830 tot 1840, voor 1127 gevallen stuks, f 52,464,50 betaald.

Den laatste December 1838 bedroeg het kapitaal van het fonds in 2½ per cents inschrijvingen op het grootboek nationale werkelijke schuld f 4,957,000, waarvan in 1839 is verkocht voor f 400,000.

— Ter uitvoering der wet van 30 December 1839, nopens de irreguliere veenderijen, zijn de ontvangers, onder wier kantoren reguliere veenderijen gelegen zijn, gelast, om zoodanige veenlieden, als ten hunnen kantore rekenplichtig, doch in eene andere gemeente dan die der ligging hunner veenderij woonachtig zijn, uit te noodigen om, ter voorkoming van alle moeilijkheden, een persoon, in laatstgemelde gemeente wonende, bij daartoe behoortijk verleden notariële volmagt, den ontvanger aan te wijzen, ten einde aan dien persoon al zulke aanzeggingen, oproepingen of kennisgevingen te doen, als volgens de wetten of de voorschriften der administratie aan den hierin betrokken veenman moeten worden gedaan.

— De algemeene vergadering der Hanoversche stenden is, bij koninklijk besluit van den 10 dezer, tegen den 19 Maart opgeroepen, om over een nieuw ontwerp van grondwet te beraadslagen.

— Op den 1 Januarij dezes jaars bestond de bevolking te Haarlem uit 24012 personen, waaronder 509 militairen, te weten 11172 van het mannelijk geslacht, als 6880 ongehuwden, 3890 gehuwde en 402 weduenaars, en 12840 van het vrouwelijk geslacht, namelijk 7669 ongehuwden, 3870 gehuwden en 1301 weduwen. Het aantal Protestanten bedroeg 14632, dat der Roomsch-Catholijken 8908, dat der Israëlieten 412 en dat der niet genoemde gezindheden 60. Het aantal huisgezinnen was 5080.

Men verneemt, dat een Belgisch schrijver voornemens is om in zekere Geschiedkundige Publicaties een stuk mede te deelen, dat gezegd wordt te zijn eene *Redevoering van zekeren President van zekere synode van zekere Hervormde Kerk*. Deze Redevoering moet van dien aard zijn, dat gemelde Publicist toen hij naar ter inzage bekwam, naauwelijks zijne oogen durfde gelooven. Onder anderen moet er deze zinsnede in gevonden worden: *indien men de Jesuiten niet verjagen kan, moet men dezelve vermoorden*. Het gevoel van verbazing en verontwaardiging, hetwelk de lezing dier Redevoering bij onzen Publicist niet wel nalaten kon te verwekken, heeft nogthans van lieverlede voor andere gewaarwordingen en overdenkingen plaats gemaakt. Onwillekeurig is de twijfelzucht opgerezen, en een critisch gevoel heeft deszelfs regten doen gelden. Het vermoeden, dat hij geen echt stuk voor zich had, kreeg meer en meer de overhand, en hij is geëindigd met hetzelfde voor ondergeschoven en valsch te verklaren. Hij zal het echter in zijn werk opnemen, dewijl het in een ander land reeds gepubliceerd is, en elk gepleegd letterkundig bedrog eene historische daadzaak is, waarvan de geschiedenis, willens of onwillens, wel genoodzaakt is kennis te nemen. Hij kan het onderhavige stuk, deszelfs onechtheid aangenomen, wel niet als een uitloaisel van den in onze dagen ontwaakten strijd, en dus als eene belangrijke bijdrage tot kennis van den geest, die onzen tijd kenmerkt, beschouwen; want geen Catholiek, die in de godsdienst belang stelt zou een zoo lasterlijk stuk verlichten kunnen. Maar hij zal het mededeelen omdat de Redevoering, al is zij verdicht, voor een gedeelte nogthans, waarheid, sijne, scherpgeteekende waarheid bevat. Onze criticus is van oordeel, dat een man, zonder geloof en zonder geweten, het stuk heeft opgesteld; dat die man verbittering tusschen Protestanten en Catholijken voor heeft; dat hij daarom den verdachten President gezegd in den mond legt, die, hoe ongerijmd en goddeloos ook, hier en daar echter nog waarlijk gezegd zullen aangezien worden en alzoo verbittering te voren brengen. Hij heeft er bewijs van in handen, daar zeker Hooggeleerd man, die het stuk voor onecht houdt, in het zelve nogthans meent te ontdekken den geest, die het Protestantisme bezielt, de wenschen en de hoop welke het koestert, de middelen en wegen, langs welke het zijn dael tracht te bereiken en

te verwezenlijken. — Wij voor ons wenschten, dat zulke schandstukken nooit gefabriceerd, en althans nooit gepubliceerd werden.

EEN SPOOK.

In 1838 of 1839 verscheen in Duitschland aan den Baron C. DIRCKINCK HOLMFELD (zie het Politisches Journal. Neue Serie. Zweiter Jahrgang, Erster Band, Zweite s' Heft, Hamburg 1839.) eene allervreeslijkste gedaante, waarvan ik niet wagen durf eene beschrijving te geven. Indien gij ooit BILDERDIJKS NACHTSPOOK, dat Jonker Edmond, op zijne reis van Brandenburg naar Brunswijk, zoo vervaard maakte, gelezen hebt, dan zult ge wel een afgrijslijk spook verbeelden kunnen; maar het Monster dat genoemde Baron zag, was duizend maal gruwzamer. De heidensche Mijthologie heeft, noch op de aarde, noch onder de aarde, dergelijke gedochten verdracht: Jupiter heeft geen Reus met zijnen bliksem getroffen, Hercules heeft geen ondiert gedood, Odusseus en Aeneas hebben in den Tartarus en daar omrent geen helsch wezen gezien, die niet vriendelijk en bevallig waren in vergelijking van het Monster der Monsters, dat den Baron *Dirckinck Holmfeld* voor oogen kwam. Ik behoef niet te zeggen dat zijn Hoog Welgeboren in den uitersten angst verkeerde. De kille schrik wandelde door zijne aderen, het haar rees hem te berge, en het geluid smoorde in zijne keel. Intusschen staarde hij op het Wanschepsel en ontdekte duidelijk in sommige van deszelfs handen (want het had er eene talloze meenigte van) uitgelezene vergiften; in andere, dolken en verdere sluipmoordenaars werktuigen; in andere, pijnbanken, hoedanige, naar men zegt de Inquisitie weleer plagt te bezigen; ja, hij zag zelfs brandstapels, die slechts op een ontvlamd solferstekje schenen te wachten. *Quid multa?* De meeste gruwelen, die in Europa sedert jaren gebeuren, werden door dit Monster gepleegd! De Baron had al aanstonds het gedrocht erkend; wat het droeg zijnen naam op het voorhoofd.

En toen nu de kille schrik in een zweet van angst veranderd was, en hij, ten gevolge daarvan, weer spreken kon, schreeuwde hij, opdat iedereen het hooren en hem te hulpe komen mogte, des Wezens naam uit en die was: *ALLOCUTIO!* . . . Maar welke *Allocutio*, Geliefde Lezer? — Voorzeker geene Allocutie van den Paus; want men zegt toch, dat de Duitschers daarmee lagchen? — Ja, het was hier in der daad een ander soort van Allocutie, namelijk (volgens de bedremmelde uitspraak van den verschrokken Baron), *Allocutio Revs. Generals Societatis Jesu Venerabilis Johannis Prothami* (!) De noodkreet des Barons klonk ver en werd tot in Nederland gehoord. De Hooggeleerde Herr Professor N. C. Kist vernam en verstond, binnen Leiden, 's Duitschers angstgeschrei en hetzij uit nieuwsgierigheid hetzij uit menschlievendheid, hetzij om beide of om andere reden, althans hij bevestigde zich om het schrikdier te zien te komen. Dit gelukte, en (verbeeld u des Professers aandoening!) *vicit presentia famam*, het ding was nog leelijker dan hij gedacht had. Dan het gevoel van verbazing en verontwaardiging hetwelk het gezigt niet wel nalaten kon te verwekken, maakte bij zijn Hooggeleerde van lieverlede voor andere gewaarwordingen en overdenkingen plaats. Onwillekeurig rees de twijfelzucht op en deed een critisch gevoel deszelfs regten gelden. Het vermoeden, dat hij hier geen echt stuk — ik wil zeggen: — monster voor zich had, kreeg meer en meer de overhand, en hij is geëindigd met hetzelfde voor ondergeschoven en valsch — kijk! dezelve misslag voor een *geest* een SPOOK te verklaren. Hoe nu! spooken in de XIXe eeuw! spoken gezien door eenen Nederlandschen Professor! En waartoe heeft dan de Maatschappij t. n. v. 't a. sedert vijftig jaren in ons vaderland op spooken jagt gemaakt, als ze nu nog aan Professoren durven verschijnen? — Die vraag moge beantwoorden wie wil of kan, zeker is het, dat de Professor het spook gezien heeft en dit moet men aldus begrijpen; een spook is iets dat eigenlijk niets is, maar het is toch altijd iets. Dat wil zeggen er moet altijd iets zijn, waardoor het spookbeeld in de verbeelding van den spookenziener verwekt wordt, en dat was het hier ook. De Allocutie was wel geen eigentlijke Allocutie, het monster was een bedrog; maar er is een Pater *Prothami* voor zijn Jesuiten. Van deze nu is de *Allocutio* die de verdachte *Allocutie* de *geest*, die *geest* die *geest* van *waarheid*, *sijne, scherp geteekende waarheid*. Het ontdekt den *GERST* die de *herteefde Jesuiten orde* bezit, de *wenschen en de hoop* welke zij koestert, de *middelen en wegen*, langs welke zij haar doel tracht te bereiken en te verwezenlijken. Dit is dan het spook. En als had de Professor er plezier in om andere lieden schrik op het lijf te jagen, heeft hij dat gevaarlijk spook met het X Deel van zijn *Archief voor kerkel. geschiednis* rond gezonden, zonder vooral te waarschuwen, dat het een bedrog is. Nu spookt het door geheel Nederland, en wie kan de treurige

(1) *Aanspraak van den Zeer Eerwaarden Generaal der Societät van Jesus van den Venerabelen Johannes Prothami*. De schrik veroorzaakte dat *ZH Welgeb.* *Prothami* voor *Ridthaam* liep.

gevolgen van de daardoor veroorzaakte en te veroorzaken schrikken berekenen? Men zegt intusschen dat het kwaad spoedig zal gestuit worden; want dat een Roomsche Priester zich gereed maakt om het spook te bezweren.

Men wil, dat dan Professor Kist zelf hooren zal, dat hij zich bedrogen heeft; dat dan bliken zal dat de verdichte Allocutie het beeld van geheel andere lieden dan pater Roothaan c. s. is; eindelijk dat zekere bijzonderheden zullen bekend worden, waaruit men met eenige waarschijnlijkheid de personen gissen kan, die hun eigen afzigtelijk beeld als ware het dat van anderen, willen doen doorgaan. N. B. Voor wie deze taal wat geheimzinnig mogt zijn, die wachte slechts eenige dagen, en zij zal hem duidelijk worden. — Ook moet ik hier nog berigten, dat de Baron Dirckink stijf en strak volhoudt dat hij een waarachtig monster, en niet slechts den geest of het beeld van een monster gezien heeft.

Professor Kist is niet te min verzekert, dat het door ZHWgeb. gezene ding geen degelijke monster, maar slechts de geest der Jesuiten orde is. Wij vertrouwen zoo veel op de Hooggeleerdheid van den Professor, dat wij aan het Spook, niet aan het Monster gelooven. ~~Wants~~ geest het nu eigenlijk is, zal de aanstaande exorcizatie ons leeren.

Zondag en Maandag avond heeft deze stad het genoegen gehad de 40 Bergzangers, die sedert eenigen tijd de voornaamste steden van Frankrijk, België en Engeland bezocht hebben, te mogen hooren.

Deze Bergzangers behooren tot het Conservatoire van Zang-Muziek, opgericht in de stad Bagnères de Bigorre (Opper Pyrenéen), een godsdienstig en menschlievend gesticht, ten behoeve der arme landlieden dier valeijen, hetwelk reeds acht jaren deszelfs bestaan heeft.

Men kan zich moeilijk een denkbeeld vormen over dit vokaal muziek, hetwelk door geen orkest ondersteund wordt, en het is niet te verwonderen, dat deze kunstenaars in al de steden de bewondering en den algemeen wel verdienden lof hebben weggedragen. Op hunne banier leest men deze woorden: *Godsdienst, Vaderland, Beschaving, Schoone Kunsten*, welk devies genoegzaam het zedelijk en menschlievend doel dier instelling aanduidt. De indruk, welken men gevoelt bij deze liefelijke en aangename harmonie is moeilijk te beschrijven. De zagtvloeiende overgangen en ineensmelting der accoorden, het volmaakt geheel dier veertig mans en kinder stemmen, zonder eenig accompagnement, veroorzaakt een gevoel van verrassing en verwondering, die zij verdienen.

Wij halen met genoegen het slotstuk aan, waarin de woorden, gerigt tegen den natuurlijke vijand der bergbewoners, te weten Spanje, de zucht en liefde voor hunne schoone bergen ademen, welker bezit hun altijd door de Sarasijnen en de Mauren benijd is geweest en welk stuk is voorgekomen een der schoonste te zijn en met de meeste geestdrift is gezongen. Zie hier het laatste Couple t.

Tambourins et Castagnettes
Faites vibrer nos échos:
Galoubets, Cors et musettes
Venez charmer nos travaux!

Mais si la trompette guerrière
Dans nos valons doit retentir,
O Montagnard! tu sais vaincre ou mourir
En repétant ces mots gravés sur ta bannière.

HALTE LA!

Les montagnards sont là!!!

KOOR

Si l'ennemi
du pays
Vers nos climats
Barricade ses pas
On entendrait un pas
le cri vainqueur:

HALTE LA!

Les montagnards sont là!!!

Deze Bergzangers zijn Dinsdag morgen van hier naar Tilburg vertrokken, bij welke gelegenheid zij zich op het R. C. Seminarie onder Flanck hebben doen hooren en alwaar zij godsdienstige gezangen hebben voorgedragen; van daar, zoo men verneemt, zullen zij hunne reizen naar Turnhout, Hoogstraten en wederom terug naar Broda, Rosendaal, Bergen-op-zoom, Oudenbosch, Zevenbergen, Gofmolen, Dordrecht, Rotterdam, Gouda, Schoonhoven, Delft, 's Hage, Leyden, Haarlem, Alkmaar, Edam, Purmerend en Amsterdam voortzetten. Later zijn zij voornemens zich naar Rome te begeven.

VERBAZENDE VOORTGANG VAN HET CATHOLICISMUS IN AUSTRALIE.

Wij roepen de aandacht onzer lezers in over het verslag, hetwelk Dr. Ullathorne in eene mededeeling aan de dagbladen van Australie over den voortgang van het Catholicismus, gedaan heeft.

De ijver der Missionarissen vernieuwt aldaar de wonderwerken, waarvan de wereld sedert negentien eeuwen zoo dikwerf getuigen is geweest. De eerwaarde Dr. Vikaris Apostoliek in het nieuw zuidelijke Wallis levert eene statistische opgave der onderscheidene zendingen, welke hij in het land opgericht heeft en waarlijk hetgeen hij verhaalt, kan men als een wonderwerk beschouwen, wanneer men aan het kort tijdverloop denkt, sedert de missie opgericht zijn. Men merkt ook op, dat Ierland, die vruchtbare Iersche eilanden, die met hare kinderen het Catholicismus op al de punten van den aardbol inplant, krachtadig medewerkt tot den voortgang der Apostolische werkzaamheden door de toegenegenheid der ijverige Missionarissen, welke hetzelfde aan Australie oplevert.

De natien en de verblijfplaatsen der onderscheidene geestelijken worden daarin zorgvuldig opgegeven.

Onze missie, zegt Dr. Ullathorne, is in den voorspoedigsten staat. De jonge geestelijken, bijna alle Ieren, die ik in missie gezonden heb, hebben bewezen, dat zij niet alleen uitgelezene mannen, maar ook mannen van beproefde ondervinding waren. Het zou moeilijk wezen eene meer vereenigde of meer ijverige geestelijkheid te vinden. Het volk is overal tot de orde teruggebragt.

De Eerwaarde heer Brady, te Windsor, bouwt op dit oogenblik eene nieuwe kerk; hij heeft vier scholen geregeld en het getal kloosters vermeerderd van 50 tot 70 jaarlijks.

De Eerwaarde heer Summer heeft eerst zijne missie begonnen en is reeds op het punt om eene nieuwe kerk te bouwen.

De Eerwaarde heeren O'Reilly en Slattery, te Bathurst, zijn zonder eenige toelage van het gouvernement aangekomen; zij hebben niet een cent voor salaris bekomen, doch genoegzaam in de behoeften van het uitgestrekte distrikt over de bergen voorzien; zij hebben de liefde van het volk gewonnen met hetzelfde door hunne werkzaamheden en onophoudelijke reizen wel te doen; zij hebben wat meer is, geld genoeg bijeen verzameld, om zich in staat te bevinden eene nieuwe kerk te doen opbouwen.

De Eerwaarde heer Marum is te nieuw Liverpool, alwaar hij zich met kollekten onledig houdt, om de fondementen eener kerk te leggen.

De Eerwaarde heer Rigny, in het Allavara (een bijna geheel Catholijk distrikt van 70 mijlen uitgestrektheid) heeft reeds te Wallongong eene kerk gebouwd en verzorgt drie scholen.

Vele andere Priesters bouwen in onderscheidene streken insgelijks nieuwe kerken en scholen op.

De eerwaarde heer Dr. Ullathorne deelt insgelijks mede dat de Zusters van liefde, met hem uit Ierland vertrokken, een onberekenbaar goed in die afgelegene streken stichten. Zij hebben te Paramatta een klooster geopend en overal scholen opgericht, waarop een godsdienstig onderwijs, gepaard met het onderwijs der letteren, gegeven wordt.

Niet minder dan 850 vrouwen en 150 kinderen wonen dagelijks deze scholen op bepaalde uren bij, om van die godvruchtige Zusters een onderwijs te ontvangen, hetwelk hun tot hertoe ontbroken heeft. Zij zijn in klassen verdeeld, naar gelang van den voortgang in den godsdienst. 250 hunner zijn gevormd geworden en reeds een dergelijk getal heeft de heilige tafel genaderd, terwijl de andere voor deze heilige plicht voorbereid worden. Niemand kan zich verbeelden, welke gelukkige verandering in dit land is te weeg gebragt.

Te Carragong, in het nieuw distrikt van Windsor, is een klooster met een school begonnen, men hoopt, dat deze gestichten groot weldaden zullen te weeg brengen.

Een ander dagblad uit Australie verhaalt op de volgende wijze de plegtigheid eener eerste H. Communie.

Zondag den 27 Augustus 1839 heeft een honderdtal kinderen deszelfs eerste Communie in de hoofdkerk van de H. Maria te Sidny gedaan. Dit schouwspel was een der stichtendste, waarvan wij ooit getuigen zijn geweest.

De kinderen, meest jonge dochters, waren in het wit gekleed, houdende eene brandende waskaars in de hand en het kruis op de borst dragende. Gedurende het gelukken van den goddelijken dienst zongen zij bijnaen en lozangen, tot welken zij waren voorbereid. Ook hebben zij zich daarvan op eene dezer groote plegtigheid waardige wijze gekweten.

